

Anna-Liisa Metsola

Sama taivas kaikkialla

runoja

Sama taivas kaikkialla

© Anna-Liisa Metsola

Ulkoasu: R. Penttinen
Kustantaja: Mediapinta, 2010

ISBN 978-952-235-262-0

VAELTAJAT

He kiipesivät ylös kukkuloille
ja vaelsivat vihreissä laaksoissa,
missä joet virtasivat vuolaina
eikä heitä väsyttänyt laisinkaan.
He hengittivät samaa ilmaa
ja nauroivat pikku asioille.

Tuli roihusi heidän sisällään
ja he saavuttivat rauhan
jota ei ollut ennen ollut,
sillä he tiesivät
jatkavansa matkaa
seuraavana päivänä.

I

Kivenä meren rannalla

MISSÄ OLET?

Kenelle puhuisin
kun olen iloinen
täynnä kokemuksia,
täynnä elämyksiä
pienenpieniä asioita,
joilla on merkitystä vain minulle.

Kukaan ei jaksaa kuunnella
sanat hyytyvät huulille,
kaikki elämykseni
jäävät sisälleni.
Ne valaisevat syksyn pimeät päivät
ja talven,
antavat minulle voiman
jaksaa kevääseen asti.

LOMA

Ihana loma!

Ei kiirettä mihinkään
kaikki on valmiina.
Aurinko paistaa!
Vieraat ihmiset ovat seurana,
heidät olen tavannut tänään,
huomenna he ovat poissa
mutta muistot ovat jäljellä.

SININEN HUONE

Sininen aamun kajossa,
sininen illan hämyssä.

Äänet kaikuivat ulkona
liikenne kohisee,
pappi kutsuu rukoushetkeen.

Peilin kehys on täynnä kukkia.
Kuka on ne siihen maalannut?
Hän on ollut taitava,
oikeat värit
oikeat muodot.

Kaikki on täydellistä ja sinistä
juuri kuten olisin itse suunnitellut.

AAVIKOLLA

Kuu
aavikon yllä
värjää maiseman
kalpeilla väreillään.
Taivas lempeää sineä
ruskea, kuiva maa
pensas kumarassa siellä täällä.

Lammaslauma
päivän ruohoa hamuillut
on lähtenyt paimenineen,
vain kuu jää jäljelle
kunnes aurinko sen aamulla karkoittaa.

MYSTEERIO

Kuka kertoisi minulle
elämän salaisuuden?

Myrsky hyökyy ylitseni
ja katoaa nopeasti
kuten tulikin.

Kun salama iskee minuun
olen voimaton,
mutta sisimpäni on täynnä
tuskaa ja riemua,
joka jatkuu kaukaisuuteen asti.

LUOVUUS

Virta kuohuu levottomana,
kaikki ne esteet
joita on asetettu
estävät vuolaan toiminnan.

En välitä ymmärtämättömien pilkasta,
tiedän että kykenen johonkin
kun on oikea aika.
Silloin voin olla tyytyväinen aikaansaannokseeni.

Moite ja mielistely
ei silloin kosketa,
vaikeinta on aina ollut
miellyttää itseään.

TÄHTITAIIVAS

Paljon on tähtiä taivaalla,
toiset suuria, loistavia
kirkasta valoa säteillen,
kylminä kaukaisina.

Seurasivatko tietäjät niitä?

On myös pieniä tähtiä,
tuskin näkyviä.
Ne tuikkivat lämpimästi,
jakavat sen mitä niillä on
kaikille arjen iloksi.

JOULUN ODOTUS

Joulun tulo tekee minut
surulliseksi.
Antaa ja saada,
joulun rauha.

Lasten tähtisilmii on vähän,
ne lohduttavat
ja tekevät iloiseksi.

Mutta vielä löytyy aitoa hyvyyttä,
se yllättää
silloin kun sitä vähiten odottaa.

KIHLAPARILLE

Onnea sinulle toivomme
kera kauniin morsiosi,
onnea myös perheellesi
vaurahassa etelässä,
Aurajoen kaupungissa.

Paljon on muistoja mukana,
kaikenlaisia karkeloita
tiukkojakin taisteluita,
opintoja,
ihmisiä.

Taulu seinällä kertoo
yhteisestä ajastamme
Pohjanlahden perukoilla,
entisillä asuinmailla.

SYDÄMEN ONNI

Onni on kuin lintu,
näen sen lentävän taivaalla!

Tuskin ehdin huomata
kauniit värit
kun se on hävinnyt.

Onni asuu nyt sisälläni,
en tiedä mistä se tuli
mutta nautin joka hetkestä,
joka minuutista
joka sekunnista.

Sanat pulppuavat,
valuvat paperille.
Annan niiden tulla
kesken arkisten askareiden.